

34

עין משפט

א מתי פייא מתי
גירושין הלכי יב סמג
לזמן פנ עושע' אה"ע פ'
ס' עקיף א':
ב מתי סס הלכי יד
סמג עשין מח:
ד מתי פטיוו מתי
אסורי קהל הלכה ב
סמג לזמן קח:
ה מתי פייא מתי
יבס הלכי א' סמג
עשין פנ עושע' אה"ע
סמג קאא עקיף ב':
ו מתי פייא מתי
יב סמג סס עושע'
ה"ע סמג קענ עקיף ב'

תורה אור השלם

1. לא יוכל כעלה
הראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות לו
לאשה אחרי אשר
הנמקה כי עזבה את
לפי " ולא חסיתי את
הארץ אשר " אליה
נתן לה נחלה.

2. ושב איש אתה
שבת דרך ועלעל מעיני
ונסתרה והיא
אשה ונמקה וזע
אין בה והוא
נחלה.

הגהות הער"א

(א) גמ' ואסילו ונאזי נמי.
דב נקט הגאון אבל הכא
על הגרוסה ואסילו ונאזי
מותרת לבעלה מ"ט הייה
מ"ט. הגהות מרדכי ועי'
ד"ק (ועמ"ש רכזי בזה"ע
ד"ס ח"א).

נוס' חד מקמאי

[illegible]

מוסף רשי

לְשׁוֹנָא מַעֲלִיא נָקִי.
הַמִּטְהוֹרֵה וְדָרָךְ נָקִי הַדִּעְתָּ
לְסַפֵּר כְּלָשׁוֹן נָקִי.
(פסחים)
הָיָה תוֹעֵבָה. כְּלָמֶךָ
הַזֶּה עֲבִירָה.
(קדושין)
אֵין מִקְרָא יִבְרָא
וְאִשְׁרֵי
יִמְדִּיר שְׁפֹטוֹ. וְאִשְׁרֵי
לְהִיטֵב לֵב לְדַעַת, מִדִּי
שְׁפֹטוֹ מִיָּחָל לֹא נִפְקֵי
נִגְמִי.
(קדושין ד. ד.) וְאֵין
דִּרְחָה תוֹעֵבָה. לִיאֵלֶךְ
יִבְטֹחַ אֲלֵהּ מִיִּיחִימַת
(ד. ד.) הִיתָה אַחַת כְּשֶׁרָה.
לְסוֹטוֹ. וְאַחַת פְּסוּלָה.
לְאֵין שׂוֹמְרֵינָהּ מֵאֵלֶּיךָ חֹרֵץ

דלא
שייך לעמוד הבא. וכולן
נבנו והרי הוא קיים,
קטנה ושוכן אין לאביה
לה יסומה גמ"י האב, ו

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

לרבות כוונה שנפתרה. וא"ת והכי מפיק רבנן קרא מפסטיה דפסטיה דקרא במחזיר גרושמו כמיז יי"ל דלא מסתבר לכו למיקרי עומתה לנשואי גרושה כיון דנעילתה הימר היא: **מאי** נסתרה בעיליה. וא"ת ויזין דלא כמיז לאו בנסוה ספק אמאי אמר נסוה. (דף ע"ז)

דאס בא עליה צעלה דורך לוקה
ווייז'ל לעמומלע עשה הכבוד ספק
סודא דמפרשים לעיל: ווירא ואישו
דתיב בה. פי' בקונטרס: דהוא
בענינא דמחזיר גרושמו כתיב ותימה
דפשיטא דמחזיר גרושמו איירי קרא
ואפילו רבנן לא פליגי וקראה לרשניא
לפרס דהויה ואישות כתיב דה פירוש
העוממאה דכתיב ויש וכל צעלה
הראשונה אשר שלחה לשוי לקחמה
להיות לו לאשה אחרי אשר הועממה
אלמא דמחזיר גרושמו איירי דאחרי
אשר הועממה אלהיות לו לאשה קאי
דנקטתה לא שייך הויה ואישות שוה.
צרתה שרי.
היא גופה לא מיבעי ליה דלר' יוסי
בן כיפר דהוי פטורה מה חליצה ומן
הייבוס דממא דכתיב דה חלוצות
ולרבנן נמי היא גופה פשיטא דחלוצות
והא דמתייבמת דאפי' אם ממלא לומר
כיון דאיתעקר איתעקר אינה מתייבמת
מקמי' דהאמא דמחזיר לא נאסרה
לר' יוסי דהא דאיתעקר ויהא נמי אית

בה יתועבה היא
תועבין הא צרתה
אליבא דרבנן אע"ג
בטובה הוא דכתיב
פשומו או דלמא כיוון
דאמרי אליבא דרבנן
דאיתעקר איעקר כי
יוסי בן כיפר מאי אע"ג
טובאיה במחזיר גרוש
רחמנא (ב) היא תועמ
או דלמא היא תועבה
צרתה תועבה א"ל
כשרה ואחת פסולה
לפסולה ואם היה מיי
כשרה ומאי פסולה
לעלמא פסולה פסולה
חזיא מאי נפקא ליה
כשרה ליה פסולה
מחזיר גרושתו וקמי
לכשרה לא לעולם
פסולה פסולה לע
לדרידיה חזיא מאי
רב יוסף "דאמר ר
לא ישפוך אדם מי ב
ת"ש המחזיר גרושתו
חולצת היא "וצרתה
היא או צרתה ולא
תריץ הכי "יהא חולצ
אבא רבי יוחנן בעי
אמי ותיבעי קל היא
במותר לה (ג) אסורה
מי אלים ק"ו למידחי
בר אבא בעי ר' יוח
לך צרתה צרתה לא
כי מקביעיא לי היא

[illegible]

וְלֹא מִיִּצְחָק. טַעַם מִפְרֵשׁ בִּפְ"ק דְּטוֹעָה. וְאֶתְנִי מִיָּהָל חוֹלָתָה קִשְׁיָה לְרֹכֵץ מִן הַטַּעַמִּין. מִשְׁתַּנֵּת לְאַחֵר וּמֵאֵל גִּירָה: אֶסוּרָה. לְאַחֵר לְרֵאשִׁין: מִן הַפִּירוּסִין. שְׁמֵאֲחֶרָה לְאַחֵר וּמֵאֵל מִמֶּנּוּ לְאַחֵר לְרֵאשִׁין: טוֹמֵאָה. נִכְנָעָה: אֶסֶם וּ אֶסֶם וּ אֶסוּרָה. דְּמִיִּצְחָק וְיֵשׁוּעָה לְאֵשׁ וְאֶחָד וְיֵשׁוּעָה הֵיטָּה

קידושין וכתיב לא יוכל בעלה הראשון
אשר שלחה וגו' ורבי יוסי דמוקי
כולה קרא במחיר גרושות: לא
בסוטה. הנהו מתת בעלה לית ליה
ואפילו פשיטא לן דגזלי: מ"ט הויס
ואישוס דכתיב כה. בזהוה (א)
הנאסרה לבעלה יש בה הויס דמבי
ויסות לניש אחר ואישוס דמבי א
כי ימות האיש האחרון לא יוכל בעלה
הראשון משניסא לאחר על ידי קידושין
ואישוס ובגון דיגרסה הראשון הוא
דקאי קמא בלא יוכל חבל מונה תחתי
לא: לגרסה מהו. להתיבס דגרסה
כמותה וגמיר סומאה מעריות:
ואי משום דכתיב כה סומעב היא.
דמשמע מיעוטא היא ולא דגרסה
איכל למידרס מיעוטא דכתיב דלן
בהו הימנו פסולה לבסוטה: (א)
לך (רב) אמינא לך
ת לי את סומה ספק
משום דכתיב בה
סומאה כתיבא בה
אומר משום רבי
הגישוואן אסורה
משום שגאמר יאחרי
אתה ואתה זו
מזיקים אחרי הוטמאה
מאי נסתרה
יה נסתרה טלישנא
גאזה בהדיא כתיב בה
למיקם עליה בלאו
וטמה לית ליה ואפי'
יה ואישוס כתיב בה
מרב ששת מחזור

צרתה מהו אליבא
תיבעי לך כיון דאמר
מאה במחזיר גרושתו
הוא ואי משום דכתיב
ואי תועבה ואין בניה
ועובה כי תיבעי לך
דאמור רבנן טומאה
אין מקרא יוצא מדי
דאיפקר איפקר איבא
לא תיבעי לך כיון
יבעי לך אליבא דרבי
דאמר ר' יוסי בן כיפר
והוא דכתיבא מיטע
הוא ואין צרתה תועבה
ואין בניה תועבין הא
ציתוה ^אהיתא חות
אם היה חולץ אחת
שם מייבם לכשרה מאי
אילימא כשרה כשרה
לעלמא כיון דלדידיה

היתה אחת כשרה: מי שנפלו לפניו
שתי יתומות מתחת אחד בילתה או
לילתה של אחת מהן פוטרת כשרה
היתה אחת כשרה ואחת פסולה וכו':
כשרה לעלמא. מיוחסת וכשרה
לכהונה: **פסולה לעלמא.** כגון שהיתה
גרופה או חלוצה מנעול חזר ופסולה
לכהונה: כיון דלדידיה חולץ. והוא
ישאל: מאי נפקא ליה מינה. הי'
דליבעי לחלוק ואי בעי לייבם הי' דליבעי
לייבם: **פסולה פסולה ליה.** וכשרה
לעלמא לכל העולם ומאי ניהו
כגון שהתחרו אחיו גרושתו ולו אחי
אחרת ומתה ויהיו הגרושה פסולה
לזה שאינה ראויה לאחיו ואשמועינן
דאע"ג דכתיב היא טומאה לרעה
כשרה דכתיב היא טומאה דלא שאר
חייבי לאזין כגון אלתנה לבי' וגרושה
לכסן הדינו מאי אחא לאשמועינן:
פסולה לעלמא. לכהונה: כאן שנה
רבי'. כגמסא לא דקמין חולץ לפסולה
למדת רבי וזו יספקו אדם מי טורו
אע"פ שאין צריך להם ואחריה גריבם

מינה אלא לאו כשרה
 סוליה ליה ומאי ניהו
 אם היה מייבם מייבם
 כשרה כשרה לעלמא
 מא ודקאמרת כיון
 קא ליה מינה משום
 יוכף כאן שנה רבי
 ואחרים צריכים להם
 משנשאת היא אצרתה
 ד"ר אלא אימא או
 רבנן ומהאמת לה

להם כגון דהא ממין דיכול לחלוץ
 לפסולה ותפטר הכשרה לא יחלוץ
 לשכרה ויפסקנה לכהונה. והא דרב
 יוסף צ"ח החולץ (למקן מה). עלה דהא
 משנה: היל וזרס ס"ד. חללה כדנרייב
 למי ל: זרס מוה. לירס צ"ח במוסר
 לה. (ו) בעלה זה שמת נאסרה
 תחלה כשנשאת לשני וחזר הראשון
 והחזירה באיסור ולתער מת: באיסור
 לה. כגון יבמה לא כ"ש: מי אליס ק"ו.
 האי ק"ו דלמחר במוסר נאסרה:
 ח"ל

ה' צרתה או חולצת או מתייבמת אמר רבי חייא בר
המחזיר גרושתו משניסת צרתה מהו אמר ליה רבי
יפה היא גופה לא קמביעיא לי *דאמרין^ט קל וחומר
באסור לה לא כל שכן כי קא מיבעיא לי צרתה מאי
זיה או לא רב נחמן בר יצחק מתני הכי אמר ר' חייא
המחזיר גרושתו משניסת מהו א"ל ר' אמי ותיבעי
קמביעיא לי דלא אלים קל וחומר למידחי צרה אלא
גופה מאי מי אלים קל וחומר במקום מצוה או לא
אמר

הואל ואטו עטויל אטש צעהן זומערן קומט (דערמאן 49) אשר תרד, ואחרי ימות משיח
(לערנר 77) מי עטויל דיקט יבם אחד. נאך שלן נעלם אלס פנס אמת, א שטעקס
וועטן און אלן דיקט יבוס פס א, א שעה פס תפארת וחת און און אלן
און דיקט יבוס פס א, יבוס פס עילר אקט דיקט יבוס און דערנאך, דער אלן
און העט ווערעם אלס העט אטוועס מערס (לערנר 80) עטויל אלן אטש אטש
און העט ווערעם אלס העט אטוועס מערס (לערנר 81) עטויל אלן אטש אטש אטש

מסורת הש"ס

(א) לקמן פה (ב) כמות
 ג (ד) ודף סה דרמח יא:
 פסחים ג יומא עה לקמן
 קה. גרין ע"ז ס' ד"מ א'
 פסדריין ע"ז חמשה א'
 קדושין ע"ז (לקמן מד:
 ד"ס ע"ז) (ד) שבת סג לקמן
 ד"ה א' (ה) לקמן מד' (ו) לקמן
 יד. מד' (ז) (ח) לקמן קט'
 ד"ה ד"ש (ט) (י) פסטה א'
 ודף ה' (כ) ודנרס ד"ה
 (ל) (סג) (מ) וע"י מוס'
 פסטה סה ד"ה מה ת"ל
 (נ) לקמן י"ז (ז) ודנרס
 (ח) וע"י ביטל סג ומקנה
 להספיד

גליון הש"ס

גמ' ראשית' ק"ו ב' ע"ן
לקמן סד ע"ב מדיה שיר
פועה דסא: תוס' ד"ה מא
ובו' דאם בא ובו' לוקח.
ע"ן לקמן סט ע"א מדיה
י' תסיה: ד"ה א"ל ובו'
ביבנן. ע"י לקמן לה ע"ב
מדיה שיע לא פליגי:
ד"ה או דאם ובו' שלישה
פוסרת. ע"י לקמן י' ע"ב
מדיה וחלטה פסולה:

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רשי"י (המשד)

[illegible]

אזיה לילד, פרט לחינוך
שני ופקקה זקה ראשונה
קת ייבוס ראשון, ועכשיו
תנימה לא פקק זקה
יבומי המה הראשון, דאין
ראשון לילד לילד